

κι. 'Εκείνος κάθησε σ'ε μιά πολυθρόνα, άνύποπτος, όταν άπότομα είδε ν' άνοιγη μιά πόρτα του θάβους και νά παρουσιάζονται μπροστά του τρεις άνδρες με άπειλητικά πρόσωπα.

— 'Επρός, Νατάλι! του είπε ο ένας από αυτούς. "Άς δώσουμε ένα τέλος σ' αυτήν την κωμωδία. Πού έχεις κρύψει τ'α διαμαντικά τ'ης κομήσης Λακούρ;

'Ο άναρχικός τα έχασε για μιά στιγμή και δέν σκέφθηκε νά κάνει τίποτε άλλο, παρά νά θρηθή μ' ένα πήδημα κοντά στην πόρτα. Μά οί τρεις άγνωστοι, που θά ησαν δίχως άλλο μέλη μιάς λωποδυτικής σπείρας, τόν άρπαξαν άμέσως και του έδεσαν τ'α χέρια.

— Λοιπόν; 'Αποφάσισες νά μιλήσης; τόν ρώτησαν.

— Δέν ξέρω τίποτε! τούς απάντησε εκείνος ξηρά. Είσαστε όλοι σας τρελλοί! Για ποιά διαμαντικά μου μιλάτε;

Οί άλλοι έχαμογέλασαν ειρωνικά και κυτάχτηκαν στά μάτια σαν νά περιμεναν μιά τέτοια απάντησι.

— Πολύ καλά! του είπαν. 'Η πείνα θά σέ αναγκάση νά π'η την αλήθεια...

Κι' άμέσως τόν άρπαξαν και οί τρεις τους και τόν κατέβασαν στο ύπόγειο. 'Εκεί πέρα τόν έκλεισαν σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο, γεμάτο παληά έπιπλα και καθρέφτες. 'Ο Νατάλι κατάλαβε πως ή θέσι του ήταν κρίσιμη. Είχε πέσει στά χέρια μιάς έπικινδυνής σπείρας κι' έπρεπε με κάθε τρόπο νά δραπετεύση, γιατί άλλοιώς ήταν χαμένος. "Η έπρεπε νά πεθάνη τ'ης πείνας ή νά όμολογήση που είχε κρύψει τόν «θησαυρό» του!...

'Ο άναρχικός έμεινε εκεί πέρα στο ύπόγειο όλη την ήμέρα, προσπαθώντας νά θρη έναν τρόπο για νά φύγη. Πρώτ' άπ' όλα έπρεπε νά έλευθερώση τ'α χέρια του, που ησαν δεμένα μ' ένα χοντρό σκοινί. 'Εσπασε λοιπόν με μιά κλωτσιά τόν καθρέφτη μιάς παληάς τουαλέττας και σ' ένα κομμάτι που είχε μείνει στην κορνίζα πλησίασε τ'α δεσμά του. Με τόν τρόπο αυτόν, κατώρθωσε νά κόψη τόν σκοινί και νά έλευθερώση τ'α χέρια του. Κατόπιν, καθώς τ'α μάτια του είχαν συνηθίσει στο σκοτάδι, άρχισε νά ψάχνη μέσα σ' εκείνο τó δωμάτιο για νά θρη μιά έξοδο. 'Η πόρτα ήταν κλειδωμένη. Μά, άπέναντί της, στο θάβος και πίσω από ένα παραπέτασμα, θρισκόταν μιά μικρή έξοδος. 'Ο Νατάλι έσπασε την παληά και χαλασμένη κλειδαριά της και θγήκε σ' ένα διάδρομο, υγρό και σκοτεινό, που ώδηγοϋσε στην αϋλή.

'Ηταν τυχερός! "Ενα ρολόι μιάς γειτονικής έκκλησίας χτύπησε μεσάνυχτα. Στο σπίτι εκείνο βασίλευε μιά νεκρική σιωπή. Φαινόταν ότι όλος ο κόσμος είχε άποκοιμηθ'η...

'Ο Νατάλι έφθασε άθόρυθα στην αϋλή, γλύστρησε σαν σκιά από τ'η μικρή καγκελωτή πόρτα που ήταν μισανοιχτή και θγήκε σ' ένα στενό και σκοτεινό δρομάκο. 'Από εκεί, προχωρώντας μέσα στά σκοτεινά έφθασε ύστερ' από λίγη ώρα στο παληό ξενοδοχείο του.

'Εκεί πέρα, ή πρώτη του δουλειά ήταν νά ξεβιδώση την κούφια θάσι τ'ης λάμπας του, νά πάρη από μέσα τ'α μαργαριτάρια και τ'α διαμαντικά που είχε κλέψει, νά τ'α χώση στην τσέπη του και νά κατεβ'η πάλι άθόρυθα, ως την έξοδο του ξενοδοχείου του. "Επρεπε με κάθε τρόπο νά γλυτώση από τ'α νύχια εκείνης τ'ης λωποδυτικής σπείρας που είχε συνένοχό της την ώμορφη Λόλα Βερνιέ. 'Η σπείρα αυτή άσφαλώς θά είχε παρακολουθ'ησει όλες τις κινήσεις του, ίσως έπειδή λογάριάζε αυτή νά κλέψη τ'α διαμαντικά τ'ης κομήσης Λακούρ. "Όταν λοιπόν άντελήφθη ότι την είχε προλάβει ο Νατάλι, σκέφθηκε ότι τó απλούστερο πράγμα του κόσμου ήταν νά του τ'α πάρη διά τ'ης βίας.

'Ο Νατάλι λοιπόν έπρεπε νά φύγη από τó Παρίσι, όσο μπορούσε πιό γρήγορα, μά μόλις θγήκε από τó ξενοδοχείο του κι' έκανε μερικά βήματα, είδε ξαφνικά νά τόν πλησιάζουν δυό άστυφύλακες.

— 'Ακολουθ'ηστε μας!... του είπαν άυστηρά.

'Ο Νατάλι ώδηγήθηκε μπροστά στον άστυνόμο. 'Εκεί, παρ' όλη την αντίστασί του, ύπεβλήθη σέ σωματική έρευνα. 'Ο «θησαυρός» του λοιπόν θρέθηκε και τοποθετήθηκε πάνω στο τραπέζι του άστυνόμου.

— Θαυμάσια! έκανε εκείνος, κυτάχοντας τ'α μαργαριτάρια και τ'α δαχτυλίδια. Καθώς θλέπει, έπεσε στην παγίδα μας σαν άρχάριος. Σκηνοθετήσαμε μιά αίχμαλωσία σου, για νά δρα-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

'Ο ύπάλληλος τών ληξιαρχείων τ'ης πόλεως 'Οάκλαντ, στην Καλλιφόρνια έλαβε πρό ήμερών τó ακόλουθο γράμμα:

«'Εδώ και πέντε χρόνια παντρεύτηκα με μιά γυναίκα από την πόλι σας και τώρα έπιθυμώ νά λάθω τó διαζυγίό μου. Δυστυχώς έχω λησμονήσει τ' όνομά της, αλλά ο αριθμός τ'ης άδειας του γάμου μας είναι ο 53.332. Ψάχτε στά βιβλία σας νά θρητε τ' όνομά της και νά μου τó γνωστοποιήσετε...»

— Ψαντασ'ητε πόσο άγαπούσε ο έπιστολογράφος τ'η γυναίκα του, άφου έχασε και αυτό άκόμα τó όνομά της!

* * *

Στό "Ελισμαχ, πόλι τ'ης Βαυαρίας, ένας πανδοχεύς πιάστηκε στά χέρια μ' έναν πελάτη του μαγαζιού του, ο όποιος, έπ'ανω στον καυγά, του κατάφερε ένα θανάσιμο... δάγκωμα.

— "Άγνωστο γιατί, από τó δάγκωμα προεκήθη μόλυνσις και ο πανδοχεύς πέθανε σέ πέντε μέρες.

— 'Ο θηριώδης πελάτης καταδικάσθηκε σέ τρία χρόνια φυλάκισι.

* * *

Τó παρακάτω καταπληκτικό γεγονός συνέβη στις 'Ινδίες.

— Μιά πελώρια σαύρα μπήκε στη φωλιά μιάς κότας και κατεβρόχθισε μερικά αυγά, τ'α όποια έπρόκειτο σέ λίγες μέρες νά έκκολαφθούν.

— 'Η κότα άρχισε τότε νά κακαρίζη άγρια. "Άκουσε την φασαρία ο γαιοκτήμων, ο όποιος πρόλαβε νά σκοτώση την σαύρα.

— "Υστερα τ'ης έσχισε την κοιλιά. έβγαλε από μέσα τ' αυγά άπειράχτα και τ'α πήγε ξανά στή φωλιά.

— Κατόπιν αυτού ή έκκόλαψις συνεχίσθηκε. Καί τó σπουδαιότερο, έπέτυχε πλήρως...

* * *

Στό Ντάυτον τ'ης άμερικανικής πολιτειας "Οχι, κάποιος Τζων Λέφφαρτν ήλικίας 99 χρόνων και πατέρας 17 παιδιων, κατώρθωσε νά πάρη διαζυγίο από την τρίτη του γυναίκα.

— 'Η γυναίκα του είχε 15 έτων και ο Λέφφαρτν, ύποστήριξε στο δικαστήριο ότι τόν έγκατέλειψε δυό μ'ηνες μετά τόν γάμο τους...

* * *

Στίς τελευταίες δημοτικές εκλογές του Σάλτ Λέικ Σίτυ τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, μεταξύ τών άλλων εξελέγησαν μέλη του δημοτικού συμβουλίου ο... άυτοκράτωρ τ'ης 'Αθησσυνίας, ή περίφημη βεντέττα Μαίη Ούεστ και ο συγγραφέας Ουίλιον Σίγκλαϊρ.

— Αυτό συνέβη, γιατί οί εκλογείς είχαν τó δικαίωμα νά σβύλουν από τó ψηφοδέλτιο όσα όνόματα ηζελαν και νά τ' άντικαθιστούν με άλλα τ'ης άρεσκείας των.

* * *

Στίς περισσότερες πόλεις τ'ης 'Αμερικ'ης ή άστυνομικές άρχές τιμωροϋν παραδειγματικά τούς όδηγους άυτοκινήτων που γίνονται αίτιοι δυστυχημάτων.

— "Αντί νά τούς οδηγ'ησουν στο άυτόφωρο τούς πηγαίνουν στο νεκροτομείο και τούς ύποχρεώνουν νά κάμουν συντροφιά επί άρκετή ώρα με τ'α διάφορα άυτοκινητιστικά θύματα τ'ης ήμέρας.

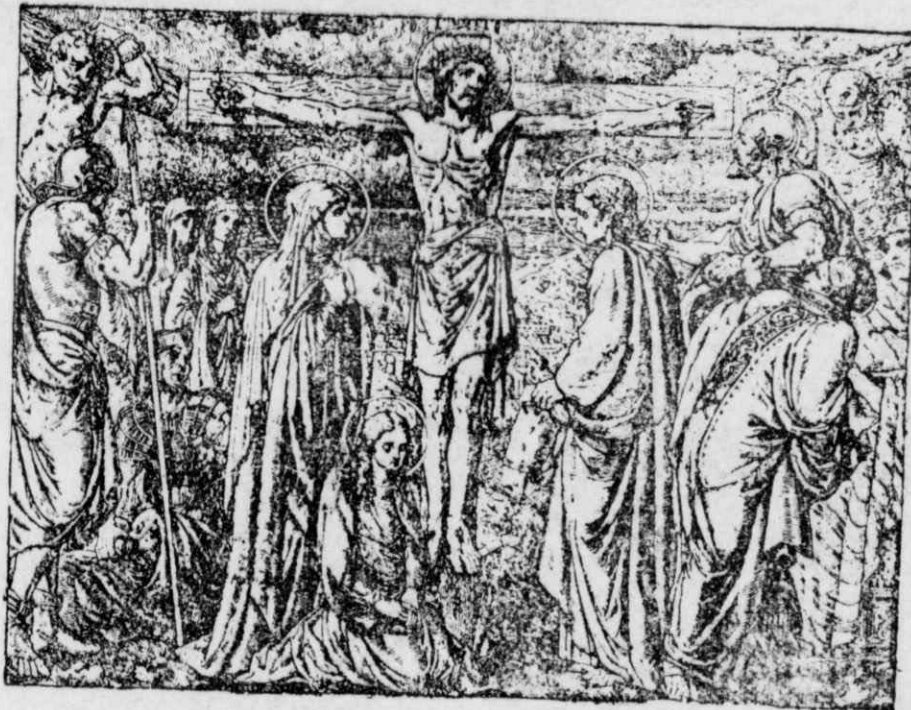
πετεύσης, νά πάρη τ'α διαμαντικά από εκεί που τ'α είχες κρύψει και ν' άποπειραθ'ης νά φύγη από τó Παρίσι... Μά σέ προλάβσαμε. 'Από μέρες τώρα παρακολουθούσαμε τ'α ίχνη σου που μάς φαινόntουσαν παραπολύ ύποπτα. "Αλλωστε έκανες την άνοησία νά τριγυρίσης πολλές ήμέρες πριν από την κλοπή, έξω από τó μέγαρο τ'ης κομήσης Λακούρ...

— Κ' ή Λόλα Βερνιέ;... ρώτησε με περιφρόνησι ο Νατάλι.

— "Ω, έπαιξε καλά τόν ρόλο της! του είπε πάλι μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο ο άστυνόμος. Αυτή ήταν τó καλύτερο δόλωμα για την παγίδα μας. Είχαμε προσέξει ότι ησουν έρωτευμένος μαζί της...

Κι' έτσι ο άναρχικός Νατάλι, ο έχθρος τ'ης κοινωνίας, στάλθηκε στά κάτεργα τ'ης Νήσου του Διαβόλου, όπου δέν άργησε νά πεθάνη από τόν κίτρινο πυρετό. ΡΟΜΠΕΡ. ΝΤΙΕΝΤΟΝΕ

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΘΡΩΠΟΥ

'Επί του Σταυροϋ.